BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 10 kwietnia 1954 r. Nr 8 (53) Poz. 47 — 55

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

OKÓLNIKI

PISMA OKÓLNE

47

ZARZĄDZENIE Nr 13
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 23 lutego 1954 r.

w sprawie zapewnienia wprowadzenia pełnej dyscypliny stosowania racjonalnej gospodarki sprzętem budowlanym.

W celu zwiększenia dyscypliny stosowania racjonalnej gospodarki sprzętem budowlanym na podstawie zarządzenia Nr 88 Wiceprezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1953 r. w sprawie wykonania postanowień uchwały Nr 200 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1952 r. dotyczącej usprawnienia obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego typu ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy centralnych zarządów ogólno-budowlanych i Centralnych Zarządów: Budownictwa Lądowo-Inżynieryjnego, Wodno-Inżynieryjnego, Konstrukcji Stalowych, Instalacji Przemysłowych, Zakładów Betoniarskich i Żelbetowych oraz podległych im zjednoczeń (przedsiębiorstw), jak również Zjednoczeń Przemysłowych: Budowy Huty im. Lenina, Budowy Pieców Przemysłowych, Robót Zmechanizowanych wyznaczą spośród pracowników działu Głównego Mechanika inspektora do spraw obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego.

§ 2. Do zadań inspektorów do spraw obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego należy nadzór nad przestrzeganiem w podległych im jednostkach obowiązujących przepisów dotyczących racjonalnej gospodarki i wykorzystania ciężkiego sprzętu budowlanego, a w szczególności:

1) kontrola racjonalnej, pod względem technologicznym, eksploatacji sprzętu i jego wykorzystania,
2) kontrola przeglądów sprzętu i konserwacji w okresach pomiędzy remontami oraz wykonywanie remontów bieżących sprzętu,
3) kontrola przestrzegania realizacji planów remontów średnich i kapitalnych,
4) kontrola kwalifikacji maszynistów sprzętu budowlanego i oceny jakości ich pracy,
5) kontrola właściwego prowadzenia książek sprzętu budowlanego,
6) analiza przyczyn przestojów sprzętu na budowach i przedkładanie jednostce nadrzędnej wniosków wynikających z tej analizy zmierzających do zmniejszenia ilości przestojów,
7) wskazywanie jednostce kontrolowanej jej niedociągnięć naruszających dyscyplinę eksploatacji sprzętu i planowanych remontów.

§ 3. Inspektorzy do spraw obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego obowiązani są do składania Głównemu Mechanikowi sprawozdań i wniosków pokontrolnych w ciągu dwóch dni od daty zakończenia kontroli. Kopię otrzymanego sprawozdania Główny Mechanik przesyła niezwłocznie jednostce nadrzędnej.

§ 4. Inspektorzy do spraw obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego Departamentu Głównego

Mechanika są upoważnieni do przedkładania dyrektorom zjednoczeń (przedsiębiorstw) własnych wniosków i udzielania wskazówek co do:

1) obniżenia zakwalifikowania maszynisty w przypadku stwierdzenia awarii, poważnego uszkodzenia lub długotrwałego przestoju sprzętu z winy maszynisty lub przejawów wyraźnego niedbalstwa maszynisty,

2) cofnięcia maszyniście upoważnienia do obsługi sprzętu, zwolnienia go z pracy bez zachowania ustawowego terminu wypowiedzenia, a nawet wszczęcia odpowiedniego postępowania — w przypadku stwierdzenia rażącego niedbalstwa noszącego znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych,

3) wstrzymania pracy sprzętu i skierowania go do remontu w przypadku nadmiernego zużycia sprzętu,

4) wstrzymania pracy sprzętu i skierowania go do odpowiednich robót w przypadku stwierdzenia niewłaściwego wykorzystania sprzętu,

5) obniżenia premii pracownikom odpowiedzialnym za brak należytej opieki nad sprzętem i urządzeniami oraz właściwym ich wykorzystaniem.

§ 5. Centralne zarządy i zjednoczenia bezpośrednio podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego podadzą do dnia 1.III.1954 r. do wiadomości Departamentu Głównego Mechanika nazwiska inspektorów do spraw obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego, powołanych spośród pracowników centralnego zarządu lub zjednoczenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania. Jednocześnie traci moc zarządzenie Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 marca 1952 r. w sprawie inspekcji sprzętowo-warsztatowej (Biuletyn Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 5, poz. 33).

W porozumieniu:
w/z PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
E. Szyr
Minister

M I N I S T E R
Dr Cz. Bąbiński

48.

ZARZĄDZENIE Nr 37
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 29 marca 1954 r.

w sprawie przekształcenia Wydziału dla Pracujących przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego na Technikum Budowlane dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Warszawie.

Na podstawie § 3 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277 oraz z 1952 r. Nr 34, poz. 237 i z 1953 r. Nr 12, poz. 45) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1954 r. Wydział dla Pracujących przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Warszawie przekształca się na Technikum Budowlane dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 2. Technikum ma siedzibę w Warszawie.

§ 3. Obowiązki i zakres działania Technikum Budowlanego dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego określa statut.

§ 4. Nauka w Technikum Budowlanym dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego trwa 5 lat.

§ 5. Warunkiem przyjęcia do Technikum Budowlanego dla Pracujących jest ukończenie 16 roku życia i posiadanie co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej. Poza tym kandydaci muszą być pracownikami resortu budownictwa przemysłowego i posiadać skierowanie swojego zakładu pracy. Wszyscy kandydaci zdają egzamin wstępny.

§ 6. Po złożeniu egzaminu dojrzałości w Technikum Budowlanym dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego uczeń otrzymuje dyplom technika z określeniem specjalności zawodowej.

Absolwenci Technikum Budowlanego dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego mają prawo ubiegania się o wstęp na wyższe uczelnie.

§ 7. Technikum Budowlane dla Pracujących podlega nadzorowi Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego stanowiąc jednostkę budżetową, której budżet zatwierdzać będzie corocznie Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

M I N I S T E R
Dr Cz. Bąbiński

49.

OKÓLNIK Nr 15
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 26 lutego 1954 r.

w sprawie nadzoru nad przedszkolami prowadzonymi przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego.

Na podstawie § 2 uchwały Nr 746 Prezydium Rządu z dnia 3 października 1953 r. w sprawie uprawnień Ministra Oświaty w zakresie nadzoru pedagogicznego oraz w zakresie sieci i organizacji przedszkoli, prowadzonych przez instytucje i zakłady pracy podlegające innym ministrom (Monitor Polski Nr A-95, poz. 1324) — ustalam, co następuje:

§ 1. Nadzór pedagogiczny, nadzór nad siecią i organizacją przedszkoli prowadzonych przez jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego, zwane w dalszym ciągu zarządzenia „zakładami pracy" oraz nadzór nad stosowaniem i właściwym wykonywaniem przepisów obowiązujących w przedszkolach w wyżej wymienionym zakresie sprawuje Minister Oświaty i podległe mu terenowe władze oświatowe.

§ 2. Przedszkola prowadzone przez zakłady pracy obowiązane są stosować przepisy wydawane przez Ministerstwo Oświaty, a dotyczące przedszkoli.

§ 3. Zakłady pracy obowiązane są przedstawiać do opinii wydziałom oświaty właściwych terenowo prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi), projekty inwestycyjne w zakresie lokalizacji oraz podstawowego wyposażenia przedszkoli. W skład komisji dokonujących odbioru inwestycji z zakresu przedszkoli powinni wchodzić przedstawiciele zainteresowanych wydziałów oświaty prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi).

§ 4. Każde przedszkole podlega ewidencji właściwego terenowo wydziału oświaty prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi).

Przedszkola czynne w chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia powinny być w terminie 30-dniowym zgłoszone we właściwych terenowo wydziałach oświaty prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi).

§ 5. Zakłady pracy mogą uruchamiać, przenosić i zamykać przedszkola za zgodą właściwego terenowo wydziału oświaty prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i Rady Narodowej m. Łodzi).

§ 6. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 marca 1954 r.

W porozumieniu:
MINISTER OŚWIATY
W. Jarosiński

w/z MINISTRA
BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO
Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

50.

OKÓLNIK Nr 16
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA

z dnia 31 marca 1954 r.

w sprawie limitowania dostaw najważniejszych materiałów na budowy.

W celu zapobiegania gromadzeniu na budowach zbędnych i nadmiernych zapasów materiałowych oraz w celu ściślejszego powiązania trybu zaopatrywania budów z kwartalnymi i miesięcznymi planami zaopatrzenia materiałowego poleca się, co następuje:

§ 1. Począwszy od 1 maja 1954 r. wprowadza się obowiązek stosowania zasad limitowania dostaw materiałowych na budowy, ustalonych w instrukcji stanowiącej załącznik do okólnika.

§ 2. Ustalenia niniejszego okólnika nie naruszają obowiązków wynikających z okólnika Nr 81 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 10 października 1952 r. w sprawie wprowadzenia tymczasowych progresywnych norm zużycia podstawowych materiałów dla robót budowlanych oraz zasad limitowania i kontroli zużycia tych materiałów na budowie.

DYREKTOR GENERALNY
Inż. Fr. Topolski

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 16
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego
z dnia 31 marca 1954 r.

INSTRUKCJA

w sprawie limitowania dostaw najważniejszych materiałów na budowy.

1. Limitowanie dostaw materiałów na budowy polega na ustaleniu ścisłych ilości poszczególnych materiałów, które powinny być dostarczone na budowy w ciągu każdego kwartału i miesiąca oraz na prowadzeniu kontroli przestrzegania tych ustaleń.

2. Podstawą do ustalenia limitów dostaw materiałowych powinny być obliczenia potrzeb materiałowych budowy oparte na rzeczowym planie produkcji, a mianowicie:

a) kwartalne plany zaopatrzenia materiałowego budowy, sporządzane według wzorów MK-1 uzupełnione uzasadnieniem sporządzonym wg wzorów MK-1 pom. (instrukcja wprowadzona pismem okólnym Nr 1 Departamentu Planowania i Centralnego Zarządu Zaopatrzenia z dnia 2 lutego 1954 r.),

b) miesięczne zapotrzebowania materiałowe budów, sporządzane wg wzorów OP-2 uzupełnione uzasadnieniem sporządzonym wg wzorów OP-2A (instrukcja wprowadzona zarządzeniem Nr 20 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 stycznia 1952 r. w sprawie metodologii planowania operatywnego na budowach — Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 2(9), poz. 12).

3. Limitowaniem dostaw na budowy należy objąć:

— w zjednoczeniach ogólno-budowlanych: wyroby hutnicze w grupach kontyngentowych 9, 10, 11, 14, 15, 17, 19, 21, 24, 25, 28, 29, cement, cegłę, pustaki ceramiczne, stemple budowlane oraz tarcicę obrzynaną,

— w zjednoczeniach specjalizowanych — materiały, których listę ustali nadzorujący centralny zarząd w porozumieniu z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia.

4. Limity dostaw materiałowych na kwartał należy ustalać w następującym trybie:

1) Służba zaopatrzenia zjednoczenia (zarząd, biuro, dział) na podstawie otrzymanych z działu produkcji i wspólnie z nim przeanalizowanych planów zaopatrzenia budów (MK-1 oraz MK-1 pom.) sporządza w terminie do 20 dni przed początkiem kwartału zestawienie limitów dostaw na budowy wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 2.

2) Kierownik służby zaopatrzenia wspólnie z kierownikiem służby produkcji przedstawia zestawienie limitów materiałów dyrektorowi zjednoczenia do zatwierdzenia, uzasadniając je przeanalizowanymi planami MK-1 i MK-1 pom. oraz zbiorczymi bilansami pokrycia potrzeb danego materiału w skali zjednoczenia.

3) W terminie do 15 dni przed rozpoczęciem kwartału — służba zaopatrzenia zjednoczenia powinna zawiadomić kierowników poszczególnych budów o limitach dostaw poszczególnych materiałów, zatwierdzonych dla nich na nadchodzący kwartał, podając przy tym w stosunku do każdego limitowanego materiału:

a) zatwierdzony plan zużycia na kwartał,

b) ilość planowanego obniżenia lub zwiększenia zapasu w kwartale,

c) wynikający z powyższego limit dostaw na budowę w ciągu kwartału,

d) ilość ewent. zapasu zbędnego lub nadmiernego, która zostanie zabrana z budowy w ciągu kwartału.

5. Przy sporządzaniu zestawienia limitów wg wzoru w załączniku Nr 2 należy kierować się następującymi wytycznymi:

1) W rubrykach przewidzianych na limity miesięczne — wprowadza się w liczniku ilość wynikającą z podziału limitu kwartalnego na miesiące (ilości te ustala się na podstawie miesięcznego podziału planu zużycia budowy na wzorze MK-1 rubr. 4—6).

2) Dane w mianowniku ustala się jako miesięczne limity operatywne, na podstawie planów OP-2 w późniejszym terminie (pkt. 6, ust. 2).

3) Zjednoczenia, które prowadzą produkcję pomocniczą zużywającą limitowane materiały, wyznaczą również limity dla zakładów produkcji pomocniczej.

4) Należy zwrócić uwagę na skoordynowanie sumy limitów dostaw dla budów oraz zakładów produkcji pomocniczej z limitem zakupu obowiązującym zjednoczenie (zarządzenie Nr 97 Ministra Budownictwa Przemysłowego z 1952 r. § 28 — 30),
przy czym:

a) suma limitów dostaw dla budów i zakładów równa się limitowi zakupu — jeśli planuje się utrzymanie bez zmian zapasu materiału w bazie materiałowej zjednoczenia,

b) suma limitów dostaw może być niższa od zbiorczego limitu zakupu, jeśli planuje się powiększenie zapasu w bazie,

c) suma limitów dostaw może być wyższa od limitu zakupu zjednoczenia, jeśli planuje się obniżenie zapasu w bazie.

5) Należy zwrócić uwagę, że limity dostaw materiałów na budowy powinny mieścić się w granicach realnego bilansu potrzeb i możliwości ich pokrycia, przy uwzględnieniu kontrolnych wskaźników zużycia na 1 mln zł przerobu (ustalonych zgodnie z punktem 3 instrukcji wprowadzonej okólnikiem Nr 1 Dep. Planowania i CZZ z dnia 2.II.1954 r.).

W przypadku, gdy suma limitów dostaw dla budów i zakładów produkcji pomocniczej nie znajduje pokrycia w zapewnionych, bieżących dostawach ((materiałów przydzielonych i zamówionych) oraz w zapasach posiadanych w bazie materiałowej zjednoczenia — należy limity dla budów i zakładów ustalić warunkowo, w uzależnieniu od możliwości uzyskania dodatkowego pokrycia.

Analiza ewent. niedoborów oraz wynikające z niej wnioski o zwiększenie przydziałów powinny być składane przez zjednoczenie łącznie z kwartalnym planem zaopatrzenia, który powinien być ściśle uzasadniony rzeczowym planem produkcji.

6. Miesięczne-operatywne limity dostaw materiałów na budowy należy ustalać w następującym trybie:

1) W terminie do 10 dni przed rozpoczęciem każdego miesiąca służba zaopatrzenia zjednoczenia powinna ustalić limity dostaw materiałowych na budowy, opierając się na analizie planów OP-2 wraz z uzasadnieniami OP-2A oraz uwzględniając dane porównawcze wynikające z miesięcznego podziału limitu kwartalnego. Służba zaopatrzenia powinna przy tym zwracać uwagę, aby zbiorcze miesięczne limity dostaw mieściły się w granicach istniejących realnie możliwości ich pokrycia (posiadanymi zapasami na bazie materiałowej lub nadwyżkami innych budów oraz bieżącą realizacją złożonych zamówień).

2) Ustalone limity powinny być wprowadzone do omówionego wyżej zestawienia limitów (w mianowniku rubryki przeznaczonej na dany miesiąc) oraz przedstawione do zatwierdzenia dyrektorowi zjednoczenia.

3) W terminie do 5 dni przed rozpoczęciem miesiąca służba zaopatrzenia powinna podać do wiadomości kierowników budów przyznane dla nich miesięczne limity dostaw.

4) Limity miesięczne należy ustalać co najmniej dla tych samych materiałów co limity kwartalne, przy czym należy dążyć do rozszerzenia zakresu limitowania miesięcznego w kierunku objęcia nim wszystkich materiałów wyszczególnionych imiennie w planach OP-2.

7. Służba zaopatrzenia nie ma prawa dostarczyć na budowę ilości materiałów przekraczających ustalony miesięczny limit operatywny.

W przypadkach nieprzewidzianych zmian struktury produkcji lub innych zmian uzasadniających potrzebę otrzymania przez budowę ilości materiałów przekraczających limit, szef działu produkcji zjednoczenia powinien uzyskać od dyrektora zjednoczenia akceptację korekty limitu. Dyrektor zjednoczenia powinien przy tym zasięgnąć opinii kierownika służby zaopatrzenia co do istniejących możliwości dostarczenia materiału w ilości przekraczającej ustalony limit.

W przypadkach nieprzewidzianych zmian powodujących zmniejszenie potrzeb budowy, kierownik budowy powinien niezwłocznie zawiadomić służbę zaopatrzenia o konieczności zmniejszenia limitu dostaw, aby uniknąć tym samym zgromadzenia nadmiernego lub zbędnego zapasu materiału.

8. W celu kontroli przebiegu realizacji dostaw na budowy, służba zaopatrzenia zjednoczenia (sekcje branżowe) powinna prowadzić ewidencję wykorzystania miesięcznych limitów dostaw na każdą budowę, wg wzoru podanego w załączniku Nr 3, wpisując bieżące ilości materiałów dostarczone na budowę bądź to bezpośrednio od dostawcy, bądź — z bazy materiałowej.

Przed wydaniem dyspozycji dostarczenia materiału na budowę należy każdorazowo sprawdzać, czy budowa rozporządza jeszcze niewykorzystanym limitem.

Po zakończeniu miesiąca (w terminie 5 dni) łączną ilość dostawy materiału na każdą budowę należy wprowadzić do rubryki „wykorzystanie limitów“ w danym miesiącu w zbiorczym zestawieniu limitów kwartalnych i miesięcznych (wg załącznika Nr 2).

Ewidencję wykorzystania limitów należy uwzględniać przy analizowaniu zapotrzebowań OP-2 i odpowiednim ustalaniu limitów na następne miesiące.

9. W przypadkach, gdy służba zaopatrzenia stwierdzi, że mimo przebiegu realizacji dostaw w granicach limitów, zapasy na budowach kształtują się na poziomie nadmiernym, powinna wówczas przedstawić dyrektorowi zjednoczenia wniosek o wydanie poleceń zaostrzających analizę uzasadnień zapotrzebowań budów przez dział produkcji tak, aby zapewnić ustalenie limitów na poziomie realnie uzasadnionym rzeczowymi zadaniami produkcyjnymi budów.

Zgromadzone na budowie zapasy zbędne lub nadmierne powinny być wykorzystywane na pokrycie bieżących potrzeb innych budów lub też zgłaszane do upłynnienia na zewnątrz zjednoczenia.

Zjednoczenie

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 16
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego
z dnia 31 marca 1954 roku

ZESTAWIENIE
KWARTALNO-MIESIĘCZNYCH LIMITÓW DOSTAW NA BUDOWY
kwartał .... 195...... roku

Materiał .... **Jedn. miary** ....

Lp.	BUDOWA (Zakład prod. pomocniczej)	Limity				Wykorzystanie limitów			
		Kwartał (Razem)	w tym miesiące			miesiące			Kwartał (Razem)
			1	2	3	1	2	3	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Razem								

Limity ustalone w rubr. 3, 4, 5 i 6 wymagają zatwierdzających podpisów dyrektora zjednoczenia (przedsiębiorstwa) na wniosek kierownika zaopatrzenia i kierownika produkcji (pkt 4 ust. 2) i pkt 6 ust. 2) instrukcji).

Załącznik Nr 3 do okólnika Nr 16
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego
z dnia 31 marca 1954 roku

KARTA KONTROLI WYKORZYSTANIA LIMITÓW
na miesiąc .... 195...... r.

Materiał .... **Jedn. miary** ....

Lp.	BUDOWA (Zakład prod. pomocniczej)	Limit miesięczny	Realizacja dostaw										
			Dostawa 1		Dostawa 2		Dostawa 3		Dostawa 4		Dostawa 5		Razem wykorzystanie limitu
			Data / Ilość	Pozostałość limitu	Data / Ilość	Pozostałość limitu	Data / Ilość	Pozostałość limitu	Data / Ilość	Pozostałość limitu	Data / Ilość	Pozostałość limitu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
													Rubr. 14 = rubr. 4 + rubr. 6 + rubr. 8 + rubr. 10 + rubr. 12

51.

PISMO OKÓLNE Nr 9
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

KS-I/D-1a

z dnia 15 marca 1954 r.

w sprawie ewidencji księgowej w jednostkach wykonawstwa inwestycyjnego wyrobów własnej produkcji pomocniczej.

W punkcie B wytycznych w sprawie zmian w zakresie ewidencji analitycznej niektórych rozdziałów b.p.k., stanowiących załącznik Nr 1 do okólnika Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 lutego 1954 r. ustalono wprowadzenie w 1954 r. w ramach ewidencji analitycznej do konta 121 „Rozliczenie faktur i materiałów" odrębnego konta analitycznego, przewidzianego dla rozliczenia przychodu wyrobów własnej produkcji pomocniczej.

W związku z tym Departament przypomina o następujących związanych z tym podstawowych zasadach organizacji ewidencji obrotu tymi towarami.

1. Zgodnie z § 14 nowej Instrukcji o gospodarce materiałowej (załącznik Nr 1 do okólnika Nr 6 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 stycznia 1954 r.) przyjęcie materiałów (wyrobów) pochodzących z własnej produkcji pomocniczej powinno odbywać się na podstawie dowodu Pz oznaczonego dodatkowym łamanym symbolem „W".

2. Księgowość materiałowa dowody Pz/W ewidencjonuje w odrębnym rejestrze, służącym do rozliczenia produkcji własnej, przy czym wycena dowodów przychodowych poszczególnych wyrobów następuje według obowiązujących cen cennikowych, a w przypadku ich braku w oparciu o ustalone przez Zjednoczenie ceny stałe, oparte o przeciętne rzeczywiste koszty własne oraz marżę zysku z ubiegłego roku.

3. W księgowości finansowej konto 121 „Rozliczenie faktur i materiałów" posiadać winno dwa konta analityczne, t. zn.:

a) **121/I „Rozliczenie faktur i materiałów z zewnątrz"**

z podziałem na rubryki (subkonta):

121/I/1 — Rozliczenie zakupu
121/I/2 — Koszty zakupu materiałów
121/I/3 — Różnice wyceny wewnętrznej.

b) **121/II „Rozliczenie przychodu wyrobów własnej produkcji"**

z podziałem na rubryki (subkonta):

121/II/1 — Rozliczenie przychodu
121/II/2 — Różnice wyceny wewnętrznej.

4. Konto 121/II przyjmować powinno raz w miesiącu w oparciu o notę, sporządzoną na podstawie rejestru rozliczającego produkcję własną, o którym mowa w punkcie 2. globalny przychód tych wyrobów w okresie sprawozdawczym zapisem:

Winien — odpowiednie konto zapasowe rozdziału XI
Ma — konto 121/II — rubryka (subkonto) „Rozliczenie przychodu".

5. Na podstawie wyników kalkulacji dokonanej ze zleceń produkcyjnych konta 157 „Produkcja pomocnicza" komórka kosztów własnych winna wystawić notę księgową dla komórki księgowości finansowej. Na podstawie tej noty w księgowości finansowej następuje zapis wartości rzeczywistej wyprodukowanych wyrobów własnych, przekazanych na własny magazyn w okresie sprawozdawczym w postaci:

obciążenia konta 121/II — rubryka (subkonto) „Rozliczenie przychodu"
uznania konta 157 „Produkcja pomocnicza".

6. Powstałe na skutek tych zapisów odchylenie od wartości rzeczywistej przyjętego przychodu, wycenionego w sposób podany w punkcie 2 należy przenieść w tym samym jeszcze okresie w ramach konta 121/II z rubryki (subkonta) 121/II/1 do rubryki (subkonta) 121/II/2 na stronę Winien lub Ma w zależności od tego czy odchylenie nosi charakter dodatni, czy też ujemny.

7. Zebrane w rubryce (subkoncie) 121/II/2 różnice wyceny należy:

a) **w przedsiębiorstwach posiadających wydziały produkcji pomocniczej**

przenieść na konto 121/I do rubryki (subkonta) 121/I/3 „Różnice wyceny wewnętrznej" i łącznie z zebranymi w tej pozycji odchyleniami na materiałach z zewnątrz rozliczyć według ustalonych zasad,

b) **w wyodrębnionych na rozrachunku gospodarczym zakładach produkcji pomocniczej**

rozliczyć proporcjonalnie na ciężar względnie na dobro konta 196 „Sprzedaż wyrobów i materiałów", pozostawiając na koncie 121/II/2 saldo odpowiednie do wartości remanentu wyrobów na kontach rozdziału XI.

8. W przedsiębiorstwach budowlano - montażowych posiadających niewydzielone na rozrachunku wydziały produkcji pomocniczej ewidencjonowanie wyrobów własnej produkcji pomocniczej na kontach rozdziału XI oraz w kartotekach magazynowych odbywa się na wspólnych kartach bez rozróżniania poszczególnych materiałów pod względem źródła pochodzenia (wynika stąd podany w punkcie 7a sposób rozliczania różnic z wyceny). Oznacza to, że zarówno materiały zakupione z zewnątrz od dostawców jak i takie same materiały wyprodukowane przez wydziały produkcji pomocniczej ewidencjonuje przedsiębiorstwo na tym samym koncie materiałowym.

9. W wyodrębnionych na rozrachunku zakładach produkcji pomocniczej ewidencjonowanie wyrobów dokonuje się w rozdziale XI na odrębnych kartach wyrobów.

Wynika to z samego celu działalności zakładu, który z zasady całość swej produkcji sprzedaje zjednoczeniu (przedsiębiorstwu). Wyprodukowane wyroby takich zakładów nie będą posiadały więc już w rozdziale XI takich samych wyrobów zakupionych z zewnątrz. W jednostkach produkcji pomocniczej wyodrębnionych na rozrachunku gospodarczym i prowadzących księgowość według zasad przewidzianych dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych w ewidencji analitycznej rozdziału XI występują dwa rodzaje kont, tzn. konta ewidencjonujące właściwe materiały zużywane do produkcji wyrobów a równocześnie również i konta ewidencjonujące wyprodukowane i zdane na magazyn wyroby własnej produkcji.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

52.

PISMO OKÓLNE Nr 10
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

L. dz. KS-I/IB 1a

z dnia 25 marca 1954 r.

w sprawie przeszkolenia pracowników służby finansowo-księgowej przez oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Departament Księgowości Ministerstwa Finansów pismem okólnym Nr 9 Nr KS 1080/1/54 z dnia 17 lutego 1954 r. informuje, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych szkoli na specjalnych kursach referentów ubezpieczeniowych oraz organizuje specjalne kursy informacyjne dla głównych (starszych) księgowych, mające na celu zapoznanie głównych (starszych) księgowych z zagadnieniem wypłat zasiłków w zakładach pracy, celem umożliwienia i ułatwienia im wykonania kontroli nad prawidłowością wypłaty zasiłków.

Departament Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego uważa za wskazane, by jednostki podległe Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego w ich własnym interesie delegowały na wyżej wymienione kursy głównych (starszych) księgowych, lub innych odpowiedzialnych pracowników komórek finansowo-księgowych.

W sprawie kursów należy porozumieć się z właściwym terenowo oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

53.

PISMO OKÓLNE Nr 3/6
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT PLANOWANIA
DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I UMÓW

z dnia 22 marca 1954 r.

w sprawie tymczasowego podporządkowania Wydziału Umów Departamentowi Planowania oraz usprawnienia akcji zawierania umów budowlano-montażowych.

1. W wykonaniu polecenia służbowego Nr 11 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 marca 1954 r. Departament Planowania oraz Departament Kosztorysów i Umów podają do wiadomości, co następuje:

1) Wydział Umów, wchodzący dotychczas w skład Departamentu Kosztorysów i Umów, podporządkowany został tymczasowo z dniem 15 marca 1954 r. Departamentowi Planowania.

2) Dyrektorzy centralnych zarządów oraz przedsiębiorstw włączą komórki zajmujące się umowami do Działów Planowania zgodnie z obowiązującymi poleceniami.

2. Celem należytego i terminowego przeprowadzenia akcji zawierania umów centralne zarządy zorganizują instruktaż pracowników zajmujących się zawieraniem umów w podległych sobie jednostkach oraz dopilnują, aby zawarte umowy sprawdzone zostały pod względem jakościowym.

3. Zwraca się uwagę na postanowienia zawarte w piśmie okólnym Nr 1 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Departament Kosztorysów i Umów — z dnia 1 lutego 1954 r. w sprawie trybu zawierania umów oraz interpretacji aktualnie obowiązujących przepisów odnośnie umów o roboty budowlano-montażowe w 1954 r. oraz poleca się ścisłe przestrzeganie tych postanowień przy zawieraniu umów w 1954 r. W szczególności zaleca się wzmożenie współpracy z radcami prawnymi dla uniknięcia w umowach błędów natury formalno - prawnej.

4. Celem zapewnienia terminowego uruchamiania przez banki finansujące inwestycje limitów na pokrycie kosztów wykonawstwa, należy kierować się przy zawieraniu umów zasadami zawartymi w zarządzeniu Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1954 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji zcentralizowanych (Monitor Polski Nr A-18. poz. 324).

Zwraca się szczególną uwagę na postanowienia dotyczące obowiązku składania określonej dokumentacji kosztorysowej niezbędnej do uruchomienia wyżej wspomnianych limitów.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU KOSZTORYSÓW I UMÓW	DYREKTOR DEPARTAMENTU PLANOWANIA
Inż. E. Mader	**Inż. W. Kulesza**

54.

PISMO OKÓLNE Nr 4
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I UMÓW

Znak: KO-1-40/2

z dnia 15 marca 1954 r.

w sprawie zatwierdzenia jako powszechnie obowiązujących tymczasowych cenników kosztorysowych na roboty budowlane, montaż konstrukcji oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych.

Departament Kosztorysów i Umów podaje do wiadomości, że w Monitorze Polskim Nr A-23 z bieżącego roku ukazało się pod pozycją 378 zarządzenie Nr 29 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26.II.1954 r. (w sprawie jak w tytule pisma okólnego), w którym zatwierdzone zostały jako powszechnie obowiązujące dla celów kosztorysowania i rozliczeń tymczasowe cenniki kosztorysowe, wykazane w załączniku do zarządzenia.

W wykazie tym zamieszczone zostały cenniki kosztorysowe na roboty budowlane, montaż konstukcji oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych, które ogłoszone były w załączniku do pisma okólnego Nr 3 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Departament Kosztorysów i Umów z dnia 7.X.1953 r. (Biul. M. B. Przem. Nr 19, poz. 136) pod pozycjami (wg numeracji podanej w kol. 1 tego załącznika): 1—4, 7, 8, 10, 12—15, 18—23, 25—28, 30—46, 48—51, 53, 54.

W załączniku do zarządzenia Nr 29 Prezesa Rady Ministrów wymieniony został również cennik Nr 28/RS/M/53 na montaż maszyn i urządzeń produkcyjnych dla przemysłu rolnego i spożywczego, wydany przez Min. Przem. Rolnego i Spożywczego i nieuwzględniony w załączniku do pisma okólnego Nr 3 M. B. Przem. z dnia 7.X.1953 r. (Biul. M. B. Przem. Nr 19).

Omawiane zarządzenie Prezesa Rady Ministrów ustala:

1) kolejność stosowania cenników kosztorysowych, oraz
2) zasadę, że mnożniki przeliczeniowe na ceny bieżące „netto" 1953 r. (M-53) zachowują swą ważność w odniesieniu do kosztorysowania i rozliczeń robót wykonywanych w 1954 r.

Do zarządzenia dołączona jest instrukcja, dotycząca przeliczania kosztorysów opracowanych na podstawie obowiązujących cenników kosztorysowych na poziom cen bieżących.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. E. Mader

55.

PISMO OKÓLNE Nr 5

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I UMÓW

Znak: KO-1-40/3

z dnia 16 marca 1954 r.

w sprawie zwiększonych kosztów robót ziemnych wykonywanych w okresie zimowym.

W związku z zapytaniami otrzymywanymi z terenu w sprawie zwiększonych kosztów robót ziemnych wykonywanych w okresie zimowym, Departament Kosztorysów i Umów, w uzgodnieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego — Departament Budownictwa oraz Urzędem Rady Ministrów — Biuro Norm Budowlano-Montażowych, wyjaśnia co następuje:

1. Wskaźniki zwiększenia kosztów budownictwa zimowego, o których mowa w piśmie okólnym Nr 4 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Departament Kosztorysów i Umów z dnia 2 grudnia 1953 r. w sprawie wskaźników zwiększenia kosztów robót budowlano-montażowych wykonywanych w okresie zimowym 1953/54 (Biul. M.B.Przem Nr 23, poz. 164), nie obejmują zwiększonych kosztów wykonywania robót ziemnych powstałych wskutek zmian struktury gruntu z powodu jego przemarznięcia.
2. Koszty robót ziemnych należy rozliczać według tej kategorii gruntu, jaka została stwierdzona przy wykonywaniu robót.
3. Grunty przemarznięte I do IV kategorii włącznie należy kwalifikować jako grunt IV kategorii.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. E. Mader

SPROSTOWANIE

błędu w piśmie okólnym Nr 6 Departamentu Zatrudnienia i Płac Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17.II.1954 r. w sprawie zmiany dotychczasowej nazwy „barakowy" na „hotelowy" i ustalenia zasad wynagradzania hotelowych (Biuletyn M. B. Przem. Nr 6(51), poz. 38).

W pierwszym zdaniu mylnie powołano pismo okólne Nr 26 Departamentu Zatrudnienia i Płac z 1952 r., zamiast zarządzenia Nr 207 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 20 września 1952 r. w sprawie ustalenia tymczasowych norm etatów dla hoteli robotniczych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego

Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.

konto 378-412/987 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII-Zam. 1239c z dn. 31.III.54 r. 5-B-13373

Druk ukończono 10.IV.54 r.